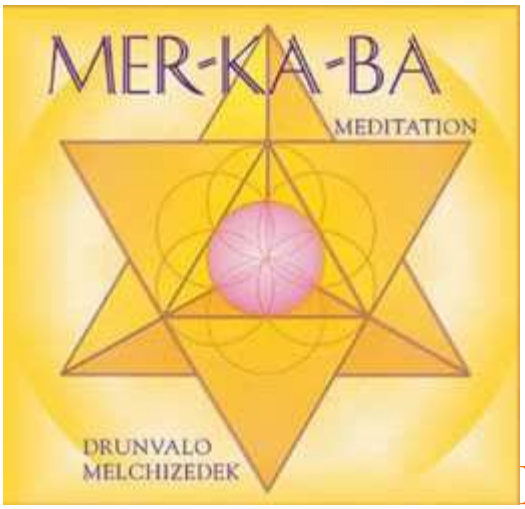

Drunvalo Melchizedek - The Higher Self

Multumim inca odata lui Nicolae George Razvan pentru aceasta noua si extraordinara traducere ... Fii fericit prietene!
Acesta este al doilea film postat de noi, cu Drunvalo ... Primul film, este cel cu geometria sacra **"The ancient secret of the flower of life"** (**click aici** pentru vizionare).

Va prezenam in continuare un text de la
" **CONFERINTA TRANSMISA PRIN INTERNET DE DRUNVALO**, pe data de 29 iulie 2009 (ii multumim Irinei pentru traducere), interviu care vine in completarea filmului de azi:

PRECESIA ECHINOCTIILOR

Daca ar fi sa ne uitam la axa Pamantului, care descrie o traiectorie eliptica, vom observa ca exista doua puncte (cele mai departate de centru, numite apogeu si perigeu), care devin din ce mai importante, pe masura ce inaintam in acest studiu. Potrivit calculelor stiintifice din 2000, asa cum am spus, Pamantului ii trebuie 25771,5 ani pentru o rotatie completa si pentru a trece prin toate cele 12 semne ale zodiacului. Deci aceasta axa este indreptata catre diverse semne zodiacale. Potrivit vechilor hindusi si tibetani, la fiecare trecere a Pamantului printr-un semn zodiacal, omenirea se schimba complet, intr-un mod specific. Este putin mai complicat decat explic eu acum, pentru ca hindusii impart aceasta perioada in perioade mai mici, numite Yuga, care sunt putin diferite de semnele zodiacale. Deci, pe 21 decembrie 2012, axa Pamantului se va inclina catre semnul zodiacal al Varsatorului, ceea ce, potrivit credintelor vechi, determina o schimbare rapida a constiintei. Potrivit mayasilor, aceasta schimbare nu incepe neaparat in acea zi, ci undeva in perioada de timp pe care o traim acum.

Sa vorbim putin despre data de 24 octombrie 2007, cand a inceput „Sfarsitul Timpului". De ce este deosebita aceasta data?

PROFETIA HOPI

Un alt trib indigen, din SUA, este numit Hopi. Oamenii de stiinta cred ca acest trib a venit din

Rusia prin Stramtoarea Bering, prin Alaska, pe coasta canadiana si s-a oprit in Arizona, unde este acum. Dar, potrivit Bunicului Eric, un membru al Consiliului Hopi si istoricul tribului (el este, de fapt, ultimul membru al acestei parti a tribului), acest lucru nu este adevarat. Hopi nu au venit de acolo, ci din Guatemala, iar la acel moment erau mayasi, nu Hopi. Din motive inca ascunse de Hopi si de mayasi, ei au fost trimisi catre Nord. Ambele triburi mi-au spus acest lucru.

In noiembrie 2007, cand calatoream cu autobuzul prin Guatemala cu Bunicul Eric, acesta m-a intrebat daca am vazut sfera albastra de pe cer din octombrie 2007. Am raspuns ca nu am vazut-o, dar fiica mea a vazut-o cand a aparut. Eu m-am uitat pe internet. M-a intrebat daca asta ar putea fi profetia Hopi a Stelei Albastre, care a fost facuta acum 200 de ani de catre ei. Nu stiam raspunsul, pentru ca nu sunt Hopi.

Iata ce s-a intamplat: chiar inainte de 24 octombrie 2007, o cometa, numita Holmes, a trecut prin sistemul nostru solar. O cometa mica, ce se deplasa foarte repede, pe care niciun astronom nu a considerat-o un eveniment astronomic. In 24 octombrie 2007, aceasta cometa a explodat, devenind o gigantica sfera albastra, care a crescut si a crescut, pana a devenit mai mare decat Soarele. Astfel a devenit cel mai mare corp ceresc care a fost observat in sistemul nostru solar. Cand Bunicul Eric s-a intors la indienii Hopi, au discutat si au cazut de acord ca aceasta a fost implinirea profetiei Hopi despre Steaua Albastra. Acest semn a fost acceptat de popoarele indigene din America de Nord si de Sud si de mayasii, ca reprezentand inceputul „Sfarsitului Timpului”. Dupa cum vedeti, nu a fost un eveniment intamplator, ci cel mai mare eveniment de acest fel, care s-a petrecut in sistemul nostru solar si pe care noi il cunoastem.

Mai exista o alta parte a profetiei Hopi, despre venirea Stelei Rosii. Mayasii si Hopi nu au discutat cu mine despre acest eveniment, dar stiu cateva lucruri din carti si sunt increzator ca vom afla mai multe in viitor.

PROFETIA INCEPE

Cand a fost in Sedona, in iulie 2007, Don Alejandro mi-a impartasit doar o parte din profetia mayasa. A spus ca va fi o schimbare fizica a Polilor Pamantului, candva in perioada numita „Sfarsitul Timpului”. Nu este nimic nou, de vreme ce Edgar Cayce a prezis acelasi lucru, prin anii '30. Edgar Cayce a spus ca, undeva dupa iarna lui '88, axa Pamantului se va schimba si chiar a prezis exact locul unde aceasta se va muta – undeva in Rusia, la aproximativ 16o fata de unde este acum. Edgar Cayce a facut aproximativ 12 000 de predictii din 1920 pana in 1970 si a gresit doar o singura data, atunci cand a spus ceva pentru un om din Franta, dar, din greseala, a facut predictia pentru fratele sau geaman. Predictiile lui Edgar Cayce se numara printre cele mai exacte din lume.

Stiinta moderna a cercetat foarte atent aceasta posibilitate a schimbarii polilor. O schimbare fizica a polilor este precedata intotdeauna de o inversare magnetica. Stiinta moderna a observat ca deja campul magnetic terestru a inceput sa scada in intensitate, acum aproximativ 2 000 de ani, iar acum 400 de ani a avut loc o schimbare dramatica, devenind din ce in ce mai slab. Apoi, acum aproximativ 40 de ani, campul magnetic a inceput sa se schimbe, astfel incat liniile magnetice, care mult timp au fost stabile, au inceput sa se deplaseze. Liniile magnetice s-au

deplasat de la locul lor si au ajuns in zone de Pamant, unde nu au mai fost niciodata. Asta a facut ca balenele, care foloseau aceste linii pentru migratie, sa esueze pe tarm, ceea ce nu se mai intamplase inainte. Nimeni nu mai vazuse balene facand acest lucru si nici vreo modificare a liniilor magnetice. Apoi, pentru ca pozitia liniilor magnetice ale Pamantului s-a modificat ca o consecinta a scaderii campului magnetic terestru, pasarile au inceput sa apara in zone care nu faceau parte din traseul lor de migratie. In 1990, hartile aeronautice folosite de avioane pentru aterizarea pe aeroporturi au trebuit sa fie schimbate in intreaga lume, pentru ca cele vechi nu mai erau bune, iar astazi liniile magnetice sunt atat de instabile, incat absolut la fiecare aterizare hartile magnetice trebuie verificate pentru a se asigura ca sistemul de ghidare functioneaza corect.

In 2003, o emisiune de la televiziunea Nova a dat posibilitatea unei echipe de oameni de stiinta sa vorbeasca despre o posibila inversare magnetica a Polilor. Acesti oameni de stiinta erau de parere ca o schimbare magnetica a Polilor va avea loc undeva in viitorul apropiat – asta a fost tot ce au spus.

Apoi, acum mai putin de doi ani, oameni de stiinta din toata lumea care cerceteaza campul magnetic terestru au intrat pe internet, pentru a avertiza omenirea. Au facut acest lucru timp de 11 zile, pana cand guvernele i-au redus la tacere, probabil pentru ca le era teama ca oamenii vor fi prea ingrijorati. Oamenii de stiinta au spus ca, din cauza anomaliilor din campul magnetic terestru, in 25 de ani de acum incolo nu numai ca liniile acestuia se vor deplasa, dar isi vor schimba si polaritatea, asta insemnand ca Polul Nord va deveni Polul Sud si invers. Apoi, acum opt sau noua luni, aceiasi oameni de stiinta au intrat din nou pe internet si au avertizat din nou oamenii ca anomaliile au devenit atat de severe, incat se asteapta la o inversare magnetica a Polilor, in orice moment.

Ceea ce stiinta stie este ca acum 13 000 a avut loc o schimbare fizica a Polilor. Momentul in care ne aflam acum coincide cu momentul opus din precesia echinoctiilor (ciclul complet durand 26 000 de ani). Ei cred ca Polul Nord se afla in Golful Hudson inainte ca axa sa se deplaseze. Iar acum 26 000 de ani, exact in pozitia in care ne aflam acum in precesia echinoctiilor, aproape de 21 decembrie 2012, „Sfarsitul Timpului”, polii fizici ai Pamantului s-au schimbat.

Si daca asta nu este suficient de socant, oamenii de stiinta stiu ca deplasarea axei Pamantului catre noua sa pozitie dureaza doar 20 de ore, adica mai putin de o zi. Acest lucru nu e spus de mayasi, ci este demonstrat de stiinta moderna. Te trezesti intr-o zi si in aceeasi zi lumea in care traiesti este complet schimbata. Stiinta a demonstrat ca, exact inainte de schimbarea fizica a Polilor, are loc intotdeauna o inversare a polilor magnetici, urmata de o perioada fara camp magnetic.

Ceea ce acum este doar o teorie, pentru ca omul modern nu a mai asistat la un asemenea eveniment, este de fapt singura care poate explica cum este posibil acest lucru. Pamantul este masiv si, pentru a-si schimba axa, este nevoie de o cantitate imensa de energie, iar asta e aproape imposibil. Oamenii de stiinta nu au putut sa-si dea seama cum ar fi posibil asa ceva. Cantitatea de energie necesara ar fi imensa: ar fi ca si cum Luna ar lovi Pamantul – ceva asemanator. Atunci, ar fi imposibil ca Pamantul sa-si schimbe axa? Dar de fapt nu este asa. Pamantul si-a schimbat axa de sute de ori in ultimele milioane de ani; doar oamenii de stiinta nu-si puteau da

seama cum e posibil asa ceva.

Apoi, acum 20 sau 30 de ani, a aparut o teorie ce spune asa: suprafata Pamantului are o crusta, nu foarte groasa, de 35-45 km, iar sub aceasta crusta se afla ceea ce se numeste manta. Mantaua superioara face legatura intre partea inferioara a crustei si interiorul Pamantului. Ea este formata din piatra. Ceea ce oamenii de stiinta au aflat este ca, daca devine zero campul magnetic (ceea ce se asteapta sa se intample curand), dupa vreo doua saptamani aceasta formatiune pietroasa din jurul Pamantului devine lichida, ca uleiul. In acest moment, crusta Pamantului este libera sa se deplaseze in orice directie doreste. Totusi, va fi nevoie de o cantitate imensa de energie, desi mult mai mica decat ar fi necesara pentru deplasarea axei Pamantului. Deci, ei cred ca gheata de la Polul Sud nu este centrata perfect (este o cantitate imensa de gheata, care, daca ar fi sa se topeasca, ar ridica nivelul oceanelor cu aproximativ 60 m) si ca aceasta masa imensa va tinde catre pozitia de echilibru, atunci cand suprafata Pamantului se va putea roti si crusta o va urma. Asadar, oamenii de stiinta cred si prezic ca locul in care axa Pamantului se va muta este incredibil de aproape de cel prezis de Edgar Cayce. Destul de interesant! Edgar Cayce spune ca va fi la 160 in Rusia, intr-un anumit punct, iar matematicienii au calculat cam 170 in aproape acelasi loc. Asadar, nu stim inca. Este o teorie. Nimeni nu a mai vazut un lucru asemanator – cel putin nu oamenii moderni.

Schimbarea axei Polilor, careoricum va avea loc, este legata de ceea ce mayasii vor sa va spuna. Ei stiu ca va avea loc, ei isi amintesc istoria lor si cele doua schimbari ale Polilor, pe care stiinta le-a inregistrat. Mayasii spun ca au trecut prin ambele si au fost pe Pamant cel putin 26 000 de ani. Stiinta nu poate contrazice acest lucru, pentru ca nu stie de unde au venit si nu stie cine sunt ei. Don Alejandro spune ca, in timpul ultimei schimbari a Polilor, milioane de oameni au murit pentru ca nu au stiut ce se intampla. Daca ar fi stiut (asta se intampla si acum), ar fi transformat aceasta experienta intr-una puternica, frumoasa si deosebita.

Don Alejandro spune ca, daca oamenii nu inteleg ce se intampla si se lasa prada fricii, pot foarte usor sa moara. El vrea sa va vorbeasca despre asta. Don Alejandro mai vorbeste si ca vor fi 30 de ore de intuneric la schimbarea Polilor. Stiu ca sunt unii care vorbesc de trei zile de intuneric, dar mayasii spun: nu, nu vor fi trei zile, ci 30 de ore. Don Alejandro spune ca va fi atat de intuneric, incat nici macar stelele de pe cer nu se vor vedea, in timpul noptii. Cu alte cuvinte, devenim orbi. El spune ca, in acest timp, foarte multi oameni au murit de frica. Tot el spune ca daca stai calm, nu iti faci griji si esti relaxat, totul revine, vezi din nou, totul revine la normal si nu dureaza decat 30 de ore. Acesta este un alt lucru pe care mayasii vor ca voi sa-l intelegeti: in timpul schimbarii, sa nu va fie frica, nu este nimic de care sa va temeti! Desigur, dupa schimbarea Polilor, locul in care te afli pe Pamant este probabil complet diferit fata de ecuator! Probabil veti trai intr-un mediu nou si complet diferit de pe Pamant. Aceasta inseamna ca trebuie sa va dati seama imediat unde va aflati, altfel veti muri ori de cald, ori de frig.

Acesta este o alta parte din profetia mayasa (numita 'Ziua Limita”), dar exista o parte mult mai importanta: cum intelegem sa fim in timpul inversarii Polilor si imediat dupa asta? Pentru mayasi, ceea ce conteaza este vibratia ce izvoraste din inima noastra, care este in rezonanta perfecta cu Inima Pamantului, Inima Soarelui si Inima Universului. Daca invatam sa traim in

aceasta vibratie, Pamantul Viu va avea grija sa ajungem in Noua Lume.

SECRETUL PE CARE MAYASII L-AU INVATAT

DESPRE INIMA UMANA

Un secret poate fi spus in cuvinte, dar are un inteles doar daca il traiesti. Cuvintele vin din creier, dar ceea ce noi trebuie sa ne amintim nu are nicio legatura cu creierul, ci este legat de inima umana. Folosind cuvintele, asa cum fac eu, as putea spune ca in inima exista un Spatiu Sacru, in care are loc creatia. Traind in acest Spatiu Sacru, se schimba toate relatiile cu natura si cu Universul. Creierul are un Ego care se percepe separat de realitate si, de asemenea, se vede pe sine ca cea mai importanta parte din realitate. Dar in inima nu sunteti separati de realitate, deveniti una cu realitatea, nu exista separare si toate partile sunt egale. Mayasii vorbesc mereu despre acest lucru: nicio fiinta umana nu este mai presus de celelalte si noi toti suntem la fel. Deci, dupa cum vedeti, cuvintele pot descrie ceea ce discutam, dar nu putem simti acest lucru decat daca intram in Spatiul Sacru al inimii, simtind si devenind una cu aceasta vibratie.

Dar despre acest lucru vom vorbi alta data.

INIMA MAYASILOR

Poate ca cea mai buna cale de a va arata inima poporului mayas este sa continuam relatarea. Acum vom merge in jungla din Guatemala.

In iunie 2007 am predat catre editura mea manuscrisul cartii Sarpele de Lumina. Dincolo de 2012. Am relatat foarte multe povestiri despre ceremoniile mayasilor si ale altor triburim in care energiile interne ale Pamantului erau modificate. In iulie 2007, asa cum am spus deja, Don Alejandro si sotia lui au venit in Sedona si au cerut o intalnire. Dupa ce Don Alejandro a vorbit despre schimbarea Polilorm mi-a mai spus ca foarte curand, conform calendarului mayas, omenirea va intra in perioada „Sfarsitul Timpului” si ca trebuie sa aiba loc anumite ceremonii pregatitoare, acestea fiind marcate in calendarul lor. Asta se intampla chiar inainte ca sa apara Steaua Albastra.

Apoi, Don Alejandro a inceput sa vorbeasca despre conchistadorii spanioli si despre cum au distrus ei aproape toate artefactele si inregistrarile, mayasii pierzand astfel foarte mult din intelepciunea si profetiile lor. El mi-a spus cum anumite documente secrete au fost ascunse de conchistadori si ca acum a venit momentul sa se recladeasca intreaga cunoastere. Conform profetiei mayase, el a afirmat ca a venit momentul ca mayasii sa-si recreeze cunoasterea, experienta, intelepciunea si amintirile si ca acesta este momentul potrivit sa inceapa. Lumea va privi acest proces. Consiliul Mayas, conform celor spuse de Don Alejandro, a vazut implinirea acestui lucru, ca pe un grup de oameni venind de pretutindeni, din nenumarate tari de pe Pamant reprezentand Lumea si care sa urmareasca acest proces. Mi-a cerut sa-i gasesc pe acesti oameni – mai exact, 60 de oameni – si sa-i aduc in Guatemala, la o anumita data din noiembrie 2007. De acolo, el si Consiliul Mayas ii vor conduce in jungla din Guatemala, pentru a observa cum

Consiliul Maya isi readuce aminte cunoasterea/ intelepciunea si pentru a participa la ceremonii.

Asta a fost simplu pentru mine: vreo 60 de telefoane si a fost gata. Au venit din 23 de tari. In acest grup era Bunicul Eric din tribul Hopi si alti trei Intelepti din Sierra Nevada, Sierra Marta si Columbia, din America de Sud (unul era Kogi Mamas, altii Arwako Mamas si fratele sau; Mamas inseamna lider spiritual sau saman). Aceste doua triburi sunt semnificative, datorita trecutului lor. Don Alejandro mi-a spus ca mayasii sunt originari din Atlantida. Stiam acest lucru de cativa ani, dar a fost impresionant sa aud aceste cuvinte de la el. Haideti sa vorbim putin despre Atlantida, pentru a intelege de ce aceste trei triburi, Hopi, Kogi si Arwako, sunt atat de importante.

Atlantida era o tara simbolizata prin trei cercuri concentrice, ce pot fi vazute si ca trei sfere. Cercul exterior reprezenta oamenii care traiau in Atlantida, al doilea cerc reprezenta preotimea, numita Maya. Cercul din mijloc facea legatura dintre oameni si cei care se aflau in cercul interior. Acestia erau Neccalii (sau cateodata numiti Nekkali) si erau cei care vorbeau direct din Spatiul Sacru din inimile lor si se conectau direct cu sfera Mamei Pamant si dincolo de ea. Traiau in pesteri si in camere speciale in piramide, straluceau in intuneric si pluteau cativa centimetri deasupra solului.

Hopi erau Maya, Maya sunt Maya, iar Kogi Mamas si Arwako Mamas erau si sunt Neccali. Cand Atlantida s-a scufundat, acum 13 000 de ani, din cauza schimbarii Polilor despre care tocmai am vorbit, Maya au sarit in barcile lor si au ajuns in Yucatan, nu departe de S-V zonei unde a existat Atlantida. Neccalii au plecat, cu barcile lor, spre Santa Marta, Columbia, sau cel putin nu foarte departe de acolo. Toate aceste triburi sunt inrudite si isi amintesc ce s-a intamplat, nu numai acum 13 000 de ani, ci si acum 26 000 de ani si chiar mai inainte. Acum era pentru prima data de la scufundarea Atlantidei, cand toate aceste trei triburi se intalneau pentru a face ceremonii. A fost ceva istoric! Mai mult, Bunicul Eric a fost primul Hopi care s-a intors in Guatemala, dupa ce au plecat acum cateva mii de ani, spre cele patru colturi ale lumii (despre care am vorbit mai devreme).

Consiliului Inteleptilor Maya a inceput prin a ne conduce spre Lacul Atitlan, unul dintre cele mai sacre lacuri ale mayasilor. Grupul nostru a fost insotit de 25 dintre cei 440 de membri ai Consiliului, care au fost selectati sa inceapa sa-si reconstruiasca cunoasterea. Exista un alt mod prin care mayasii au inceput sa-si aminteasca cunoasterea lor, in afara de creierele lor: utilizand 13 cranii de cristal, unul pentru fiecare 1 000 de ani de la scufundarea Atlantidei. Vom discuta acest subiect extraordinar, putin mai tarziu.

Grupul nostru s-a asezat in cerc, in jurul celor 25 de intelepti, care au inceput cu simbolul mayas al cifrei zero. Efectiv au inceput sa descifreze acest simbol, ca si cum nu il mai vazusera pana atunci. Dupa aproximativ o ora si jumatate, mayasii au terminat cu simbolul pentru cifra zero si au trecut la simbolul pentru cifra unu. Am vazut acest proces pentru 0, 1 si 2. Am urmarit acest lucru cam o jumatate de zi si apoi rolul nostru s-a terminat: Lumea a vazut cum mayasii au inceput sa-si recreeze cunoasterea – si profetia s-a implinit.

A doua zi de dimineata, mayasii ne-au dus departe, pe Lacul Atitlan, intr-un loc in care au loc numai ceremonii: urma sa participam la o ceremonie mayasa a focului. Traversarea lacului este o

experienta pe care fiecare probabil si-o va aminti toata viata: vulcanul amenintator peste ape lasa impresia ca poate erupe in orice moment, intrucat scotea fum. Nu e de mirare ca mayasii au ales acel loc pentru ceremonia focului! Pe o plaja retrasa, cu sunetul valurilor care se loveau de mal si, deasupra noastra, cu un cer imens albastru, care reprezenta Raiul, Don Alejandro a asezat grupul nostru atat de divers intr-un cerc. Intr-o tacere interioara a pregatit cu atentie, timp de aproape o ora, fiecare etapa a Ceremoniei Focului. A format un aranjament geometric minunat din pietre, ierburi si lumanari si alte obiecte sacre care sa dea viata ceremoniei. A fost ceva neobisnuit. Nu stiu daca Ceremonia Focului a mai fost fotografiata inainte, mai ales asa cum au facut-o ei. Ne-au lasat sa vedem, efectiv, cum creeaza fiecare imagine geometrica pe Pamant, ne-au explicat ce reprezinta fiecare, ce inseamna fiecare iarba, pe masura ce o adaugau, cum aprindeau fiecare lumanare si asezau celelalte obiecte, descriind exact ce simbolizau. E posibil ca acest lucru sa nu mai fi fost facut inainte. Dupa cum spune Don Alejandro, aceasta ceremonie nu a mai avut loc de 13 000 de ani.

SECRETUL AFLAT DE MAYASI

Hopi, Kogi Mamas si Arwako Mamas, Inteleptii Consiliului Mayas, Don Alejandro si grupul nostru din toata lumea, toti ne-am unit mainile in rugaciune, atunci cand primele flacari au inceput sa se ridice catre cer. Desi eram din toata lumea, din multe traditii si culturi, am intrat cu totii in inima si ne-am rugat cu o singura inima: ne-am rugat pentru Mama Pamant si pentru copiii ei, stiind ca Pamantul va intra intr-o stare de evolutie foarte violenta, asemanatoare nasterii. Fiecare dintre noi s-a rugat din inima pentru ca Mama Pamant sa ajute toata lumea si toata viata de pe Pamant. Ceremonia a durat aproximativ trei ore si, dupa aproximativ o ora de la inceperea ei, in timp ce priveam flacarile focului si ascultam rugaciunile, un Arwako (ce statea cu ochii inchisi) si-a ridicat, la un moment dat, o mana spre cer si ne-a facut pe toti sa ne uitam in sus, pentru ca nu stiam ce facea. Exact in locul indicat de el era un vultur urias care plutea in aer deasupra ceremoniei, la 30 de metri. Nu i se misca nicio pana si parea ca este fixat in spatiu. A stat acolo aproximativ 10 minute. Apoi a coborat cativa metri intr-o parte si a continuat sa priveasca ceremonia care nu mai avusese loc de foarte, foarte, foarte mult timp. Speram ca rugaciunile, cantecele, incantatiile, dansurile, focul, fumul, toate inaltandu-se spre cer sa fi atras atentia Mamei noastre, Tatalui nostru. Inimile noastre erau larg deschise de aceasta experienta incredibila. Pe masura ce ne urcam in barci, pentru reintoarcerea pe malul celalalt al lacului, am privit (probabil nu voi uita niciodata asta) cum grupul nostru neobisnuit cobora pe ponton: reprezentanti ai diferitelor religii – crestini, musulmani, evrei, budisti, taoisti, sintoisti, hindusi si multi altii din toate celelalte triburi din Atlantida.

Don Alejandro si ceilalti Intelepti mayasi cautau ceva. Stiam asta in inima mea, ca si orice a fost probabil ca au gasit prin aceasta ceremonie, pentru ca ne-au cerut sa mai participam la inca una, departe de Lacul Atitlan, intr-un loc numit Tikal, un templu antic din Guatemala, care reprezinta chakra coroana in corpul uman, locul de intrare catre constiinta mai inalta.

Tikal este un complex impresionant de temple, care la un moment dat era inconjurat de un oras si care se extindea pe zeci de mile, in toate directiile. Era un oras imens si probabil ca, la un moment dat, a fost locuit de milioane de mayasi. Am privit o reconstituire artistica a orasului: arata ca un oras dintr-un viitor indepartat, din era spatiala, nu ca un oras din trecut, asa cum ne imaginam noi ca erau triburile primitive. Mayasii spun ca, inainte de Atlantida, ei au venit din

stele si, daca priviti cu atentie la ceea ce s-a descoperit in Tikal, la inceputul anilor `80, aproape ca iti vine sa-i crezi.

L-am urmat pe Don Alejandro si pe ceilalti Intelepti intr-un loc inalt (in care mai avusesera loc numeroase ceremonii inainte), unde au inceput, incet si cu migala, sa reconstruiasca Ceremonia mayasa a Focului. Ca si inainte, a durat cam o ora doar ca sa aranjeze, focul nefiind macar aprins. La inceput parea ca vom repeta prima ceremonie, apoi, incet, atmosfera a inceput sa se schimbe. De fiecare data cand Don Alejandro isi ridica mainile, vantul batea printre copacii uriasi din jurul nostru. A fost destul de dramatic. Dupa ce a facut acest lucru de vreo 10 ori (sa-si ridice mainile), ne asteptam ca vantul sa bata tare. Apoi lumina a inceput sa se schimbe, razele de lumina au inceput sa patrunda printre crengile copacilor, facandu-ne sa ne simtim ca intr-o catedrala straveche, undeva in Franta sau in alta parte. Niste turisti au inceput sa se uite la noi si au descoperit ca nu le venea sa plece. A fost ceva foarte frumos in aceasta ceremonie!

Dar am observat ca Don Alejandro si ceilalti Intelepti tot urmareau si asteptau ca ceva sa se intample. Am simtit in inima mea, dar nu puteam sa spun despre ce era vorba. Mi s-a parut ca se uitau dupa semne (ca vulturul despre care am vorbit mai devreme), care nu puteau veni decat de la Pachamama, Mama Pamant. Nicio fiinta umana nu putea inventa asemenea lucruri, sau sa influenteze rezultatul – trebuia sa vina de la Mama Pamant. Oricare ar fi fost aceste semne, ele probabil au aparut, pentru ca ni s-a cerut sa continuam. Inteleptii mayasi ne-au dus la un alt templu, retras, de care nu am mai auzit si pe care nu l-am mai vazut inainte. Imediat ce am vazut aceste temple nu am putut sa-mi imaginez cum de lumea nu stie despre ele! Erau extraordinare si degajau o putere imensa pe Pamant. Dar nu aici au avut loc ceremonii, ci in alta parte. Tot ceea ce voia Don Alejandro era sa traim experienta lor – sau, probabil, energiile din aceste temple sa ne experimenteze pe noi.

Probabil ca acum este momentul sa vorbim despre cealalta metoda prin care mayasii recupereaza cunoasterea, experienta si intelepciunea lor dintr-un trecut indepartat, ce parea pierdut pentru totdeauna. Fac acest lucru cu inima, nu cu creierul, lucru la care anticii erau experti, la fel cum noi suntem experti in utilizarea creierului. Ceea ce urmeaza sa va spun nu vine de la Don Alejandro, ci de la Hunbatz Men din Yucatan, din Mexic, din experientele mele din acele locuri. Sunt informatii care pana acum au fost tinute secrete. Voi vorbi despre asta, dar trebuie sa fiu foarte atent la ceea ce voi spune.

Societatea mayasa a Bunicilor a fost cea care a creat calea cunoasterii prin craniile de cristal. Similar modului in care calculatorul inregistreaza informatii pe care vrem sa le accesam mai tarziu, la fel actioneaza si craniile de cristal. Ca si calculatoarele noastre, care folosesc siliconul pentru a indeplini functia de a memora, la fel si craniile de cristal folosesc silicon pentru a inregistra informatii. Primul craniu de cristal a venit din Atlantida, iar al doilea provine din noua lume mayasa, de dupa schimbarea Pamantului si schimbarea polilor fizici, de acum 13 000 de ani. Fiecare craniu de cristal este creat o data la 1 000 de ani si contine memoria ultimilor 1 000 de ani; in total sunt 13 cranii de cristal si contin amintirile/informat iile ultimilor 13 000 de ani. La momentul potrivit, la fiecare 1 000 de ani, o Bunica mayasa era aleasa si ea incepea sa se pregateasca pentru destinul ei. Incepea prin a confectiona un cristal in forma unui craniu uman; de obicei, un barbat saman alegea cristalul si il sculpta. Erau folosite mai multe tipuri de cristale, in functie de timp si de ceea ce aveau nevoie. Putea dura foarte multi ani, pana ce craniul era gata

pentru ceremonia finala, pentru care tot tribul se pregatea, de fapt, timp de 1 000 de ani.

Apoi Bunica alegea un tanar sau o tanara. O data a fost aleasa o pereche. Sa fii ales pentru ceremonia craniului de cristal era o mare onoare pentru acea persoana sau acel cuplu. Odata ce Bunica alegea persoana potrivita, aceasta intra intr-o perioada de pregatire, de obicei de cand era copil. Pregatirea se incheia cand incepea ceremonia craniului de cristal. Aceasta persoana onorata studia cat era de mult posibil din ceea ce mayasii stiau in acea perioada de 1 000 de ani. Ea intruchipa intelepciunea mayasa, artele secrete si cunoasterea inalta. Tot ceea ce stiau, era pus in aceasta persoana. In acest proces de invatare, ce ingloba toata aceasta cunoastere, persoana devenea, inevitabil, saman. Atunci cand inteleptii mayasi simteau ca aceasta persoana era pregatita si in concordanta cu calendarul mayas, ii permiteau Bunicii mayase sa inceapa Ceremonia Sacra a Craniului de Cristal. Destinul Bunicii si al acelei persoane urma sa fie pecetluit pentru 1 000 de ani.

In ceremonia craniului de cristal, Bunica si persoana desemnata ingerau o potiune speciala (din ierburi, plante psihedelice si ciuperci), foarte puternica, menita sa-i conduca spre o experienta foarte speciala in inima lor. Ei urmau sa se separe de corp, dar nu si de Pamant. Cu alte cuvinte, urmau sa moara, dar nu treceau la celelalte niveluri. Cu intregul trib in jurul lor, care se ruga, incanta si ii incuraja, spiritele lor paraseau corpul si intrau in craniul fizic de cristal. Astfel, atat Bunica, cat si persoana desemnata urmau sa aiba ca trup craniul de cristal, pentru urmatoarele mii de ani, pana la momentul de acum – „Sfarsitul Timpului”.

Candva, in perioada imediat urmatoare, mayasii vor face aceasta ceremonie finala a craniilor de cristal mayase. Am primit un e-mail de la Hunbatz Men, cu patru zile inainte de a veni aici, si stiu ca ea nu a avut inca loc, dar o vor face foarte curand. Este o ceremonie extraordinara: 13 samani mayasi, barbati sau femei, vor primi spiritele acestor stramosi in corpurile lor moderne si astfel isi vor aminti tot ceea ce stiu aceste spirite stravechi. Este o metoda mai buna decat cea a calculatoarelor, pentru ca ei au memorat si aspectele emotionale ale cunoasterii. Atunci cand ceremonia va avea loc, mayasii care traiesc astazi isi vor cunoaste tot trecutul pana la Atlantida – si chiar ceea ce s-a intamplat inainte.

Apoi, o vor combina cu cunoasterea intelectuala a celor 24 de Intelepti care se ocupa de rescrierea istoriei mayase, iar poporul mayas va deveni intreg si va sti totul: din inima si din cap. Acesta este planul lor si cred ca vor reusi acest lucru. Cat despre noi, ceilalti, restul lumii, ne asteapta multe binecuvantari, acum, cand poporul mayas este intreg, si are atat cunoasterea straveche, cat si pe cea moderna. Totul face parte din profetia mayasa si voi sunteti in viata pentru a cunoaste adevarul despre aceasta profetie.

POVESTEA CONTINUA

La un moment dat, Don Alejandro a ridicat mainile si ne-a spus: acum vom merge in inima teritoriului mayas. Am inceput calatoria, desi nu stiam spre ce ne indreptam. Aveam un autobuz mare si modern, mergeam pe sosele si autostrazi, trecand prin frumoasa jungla din Guatemala, desi nu stiam unde mergem. Am mers multe ore, prin locuri necunoscute, apoi am adormit. Urmatorul lucru de care imi amintesc este ca, brusc, fara nicio avertizare, Don Alejandro i-a spus soferului sa iasa de pe sosea. Cand am privit afara, putea fi oriunde, intrucat era un peisaj de

oriunde din Guatemala: campuri de iarba pe ambele parti, totul era normal, niciun templu, nimic. Am coborat din masini, ca niste furnici. Nu stiam ce sa facem sau unde sa ne ducem. Don Alejandro si ceilalti intelepti au traversat drumul, unde se vedea o deschidere in gard, ce continua cu un coridor. De pe carosabil, conducand, era imposibil sa o observi. I-am urmat pe mayasi in acest coridor ingust de iarba, neavand nicio idee despre ceea ce era inauntru. Am mers cam un kilometru. Terenul devenea din ce in ce mai pietros, ceea ce indica faptul ca ne apropiam de munti, iar copacii care ne inconjurau au inceput sa fie mai desi.

Apoi, Inteleptii au cotit spre stanga, intrand intr-un alt coridor de iarba; ieseam din jungla si era evident ca cineva avusese grija: totul era frumos, culori vii, pasari, scari de piatra aranjate exact acolo unde aveai nevoie de ele. Totul a devenit verde si aranjat, nu semana cu ceva facut de natura. Era acolo, in mijlocul a nimic.

Apoi, surprinzator (de fapt, nu chiar asa de surprinzator) , a aparut o cladire de lemn, ce ocupa intreaga vale. A fost construita de mayasi sa protejeze ceva la care noi aveam acum acces: pesterile din care au iesit mayasii in aceasta lume, cu mult timp inaintea Atlantidei. (Pentru nativii americani se numeste Sipupu si este cel mai sacru dintre toate lucrurile sacre.) Am simtit ca in interiorul meu se asterne din ce in ce mai multa liniste, iar oamenii au inceput sa vorbeasca si sa-si dea seama ca li se pregatea masa, dar curiozitatea legata de ceea ce ne rezerva acest spatiu era foarte greu de suportat. Inteleptii ne-au pus sa ne asezam in acest loc, inconjurati de jungla care venea din toate partile si ne-au servit o masa traditionala mayasa. Ne astepta un drum lung, dar noi nu stiam asta, ci doar Inteleptii, care aveau grija de noi.

Dupa masa, in sir indian, am inceput sa parcurgem drumul care se afla in spatele acestei cladiri de lemn, apropiindu-ne de muntele din fata noastra. Linistea din interiorul meu devenea din ce in ce mai mare si am inceput sa incantez, pe masura ce ne apropiam. Apoi s-a intamplat: a aparut o gaura mica in munte, in care incapeau in acelasi timp doar doi-trei oameni. A durat ceva, dar pana la urma am intrat cu totii in interiorul muntelui, prin gaura ingusta. Eram cu totul in interiorul Mamei Pamant!

In acest tunel, Don Alejandro ne-a adunat pe toti si ne-a vorbit putin despre aceasta pestera. Este o pestera sacra pentru poporul mayas si are o lungime de 28 de km, dar noi vom parcurge doar cativa kilometri. Ne-a spus sa fim foarte atenti, pentru ca inauntru este umed si alunecos, dar ne daduseram deja seama de asta. Am inaintat putin, apoi s-a intamplat ceva la care nu ma asteptam deloc. Coridorul ingust, in T, pe care il parcurseseram, s-a terminat, iar in fata noastra a aparut o sala imensa, cat vreo doua terenuri de fotbal si inalta de vreo 20 metri. Din tavanul inalt, o bucata cazuse de foarte mult timp, permitandu-i unei raze de lumina sa patrunda si sa inunde cu lumina acest loc. Te facea sa te opresti si sa iti deschizi inima, instinctiv.

Am coborat spre aceasta noua pestera si am facut stanga, mergand de-a lungul unui raulet cu apa cristalina. Tot drumul a trebuit sa mergem de-a lungul acestui rau. Mergand in acest put a trebuit sa folosim lanternele pentru a nu ne lovi de stanci. Era foarte intuneric si vorbeam doar pentru a fi siguri ca mai este cineva acolo. Daca stingeai lanterna, era atat de intuneric, incat nu-ti vedeai degetele de la maini. Dupa ce am mers mult, am ajuns intr-un alt loc in care era un alt tavan inalt, cu orificii care ii permiteau luminii solare sa intre, asa incat am putut sa ne vedem. Don Alejandro ne-a oprit si ne-a spus ca o alta ceremonie trebuie sa aiba loc aici, o alta Ceremonie a

Focului, complet diferita de cele doua la care participaseram deja, la Atitlan si Tikal. Focurile erau asezate in cerc. A fost cea mai frumoasa dintre toate. Muzica, incantatiile rezonau in ecou si in spiritele noastre.

Ceea ce s-a intamplat in timpul ceremoniei este mai presus de cuvinte, dar nu mi-am dat seama de asta, atunci. Spre finalul ceremoniei, Don Alejandro a disparut. Unul dintre Intelepti, o femeie, a fost cea care ne-a cerut sa continuam sa mergem, adancindu-ne si mai mult in intuneric. Apoi am ajuns, pentru a treia oara, intr-o parte a complexului de pesteri care avea in tavan orificii care ii permiteau luminii solare sa patrunda. Era urias, dar placut in acelasi timp.

Imi amintesc ca in jurul nostru erau stanci foarte mari, care ne faceau, pe mine si pe ceilalti, sa ne simtim ciudat. M-am uitat la o femeie de langa mine, care parea foarte ingrijorata de ceea ce vedea. Mi-a spus: „Drunvalo, uita-te la stancile acestea! Seamana cu animale si cu pasari. Sunt vii". M-am uitat cu atentie la o stanca care se afla langa mine si care semana cu o iguana de vreo doi metri. Parea foarte reala, pana in cele mai mici detalii. Stanca de dedesubtul ei avea forma unei gorile, iar cea de langa ea semana cu cea a unui mascul de maimuta. Pe pereti erau fete umane, fete mayase, ce pareau ca ies din peretele solid de piatra. Peste tot, fiecare stanca era vie, sau ceva parea ca se iveste din stanca. Mi s-a taiat respiratia. Nu am stiut ce sa-i spun prietenei mele, pentru ca era ceva foarte neobisnuit, dar am simtit ca era bine. Realitatea din aceasta pestera nu era cea obisnuita, normala. Energia era tangibila, chiar si in aerul pe care il respiram.

Apoi am observat ca Don Alejandro, care mai devreme disparuse, se afla pe o stanca, la vreo patru metri deasupra noastra. Primul meu gand a fost: „Cum a ajuns acolo, pentru ca pare imposibil?!". A fost momentul in care tot grupul si-a dat seama ca Don Alejandro ne observa. Am devenit tacuti, asteptand ca Don Alejandro sa ne spuna ceva. Dar, in loc sa faca asta, l-a chemat pe Rufino sa urce la el. Acesta a urcat, dar stanca pe care se afla el era mai jos, astfel incat crestetul capului lui sa fie la inaltimea marginii stancii pe care sta Don Alejandro. Apoi Don Alejandro a luat in mana sa apa din aceasta stanca si a turnat-o peste capul lui Rufino. A facut asta de trei ori. Nu aveam nicio idee despre ce se intampla. Apoi Don Alejandro i-a cerut cuiva din grup sa vina si a facut aceeasi ceremonie cu el. Noi toti ne uitam si ne intrebam ce se intampla. Apoi ne-a cerut fiecaruia dintre noi sa urcam, pe rand si (nu voi uita asta niciodata) in acel moment, simultan, cu totii am stiut in inimile noastre ce se intampla: Don Alejandro facea Ceremonia Mayasa a Apei, cu fiecare dintre noi. Era o initiere, iar energia din camera a intrat adanc in inimile fiecaruia dintre noi. Orice a vrut el de la noi, probabil ca a gasit. Am inceput sa plang; nu m-am putut abtine.

Mai tarziu, intr-un mic oras din Guatemala, aproape de cina, Don Alejandro, Elizabeth, sotia sa, Rufino stateau la o masa impreuna si mi-au cerut si mie sa vin sa stau cu ei. Don Alejandro s-a uitat in ochii mei si a spus, citez: „Am mai cerut altor doua grupuri din toata lumea sa vina sa participe la ceremonii cu noi, pentru a implini profetia, dar nu au putut sa treaca testele Mamei Pamant. Vreau sa-ti spun ca acest grup ne-a intrecut toate asteptarile. Voi sunteti stramosii pe care ii asteptam". Nu am inteles ce vroia sa spuna, dar el a inceput sa planga, la fel si Rufino, iar Elizabeth, cu forta ei feminina, s-a uitat la mine si mi-a spus: „Multumesc. Te rog sa spui tot grupului sacru ca voi sunteti cei pe care ii asteptam, iar acum profetia noastra s-a implinit". A fost mult prea mult pentru mine si am inceput si eu sa plang, toata masa devenind o masa plina de copii care plangeau.

ASPECTUL POZITIV AL PROFETIEI MAYASE

Acum, schimband subiectul, iat partea pozitiva, ascunsa, a profetiei mayase.

Mayasii au vazut ca ambele cicluri se incheie: cel mai lung, de 52 000 de ani si precesia echinoctiilor, de 26 000 de ani. Ei prezic ca lumea veche in care traim acum este pe cale sa se dezintegreze din cauze naturale. Asta inseamna ca tot ceea ce acum consideram a fi normal se va schimba dramatic. Lumea s-a axat pe aceasta parte a profetiei mayase: pe ideea ca Polii se vor schimba si omenirea va fi aproape distrusa in „Ziua Blestemata" de 21 decembrie 2012. Dar, in acelasi timp, exact in acelasi moment, un nou ciclu incepe, iar acest ciclu este unul extraordinar.

Recent am fost in Columbia, in Muntii Sierra Nevada, si am trait cu Kogi Mamas si Arwako Mamas. Ei cred ca exista noua lumi, ca noi traim in lumea a patra si ca vom intra in cea de-a cincea, la fel ca si mayasii. Eu le-am spus ca, prin urmare, mai avem inca cinci lumi de parcurs, pentru a ajunge la nivelul cel mai inalt al constiintei. Nu voi uita niciodata: s-au intors catre mine si au spus: „Nu, tu nu intelegi, Drunvalo. Totul in viata este sa atingi echilibrul. Lumea a cincea se afla la mijlocul celor noua lumi. Este echilibrul perfect al Universului. Nu exista o lume mai sus de aceasta".

Mayasii spun ceva asemanator. Ei spun ca lumea urmatoare, pe care ei o numesc „Lumea celui de-al saselea Soare", este o lume in care omenirea atinge un nou nivel al constiintei si ca vom ajunge la acest nivel foarte, foarte repede. Pe masura ce noul ciclu incepe cu „Sfarsitul Timpului", constiinta dualitatii, a binelui si a raului, dispare, iar constiinta unitatii devine normala pentru oameni. Ego-ul uman nu va mai exista si ne vom vedem ca parti ale fiecaruia.

Cand se intalnesc, mayasii isi spun „In La Kesh", care, ad litteram, inseamna: „Tu esti un alt eu – si eu sunt un alt tu". Acesta este un indiciu despre lumea in care suntem pe cale sa intram.

Mai mult, mayasii sustin ca va disparea carantina oamenilor in sistemul solar, care exista de foarte mult timp. Astfel, oamenii isi vor da seama ca stelele si tot ceea ce exista pretutindeni este conectat la constiinta pura. Potentialul uman va atinge niveluri care, in acest moment, par imposibile. Dar aceasta omenire va deveni normala si acceptata ca adevarata, dupa cum spun mayasii. Cu alte cuvinte, prezicerea mayasa spune ca omenirea nu va mai fi implicata in finante, politica, razboi, mancare, afaceri cu petrol etc. Vom deveni Una cu Creatorul si vom fi capabili sa materializam totul, vom deveni Co-creatori, alaturi de Creator.

Daca aceste lucruri sunt adevarate, atunci sa nu va speriati cand vedeti filmele despre 2012, in care se arata ca Pamantul va fi distrus. Ele arata doar o parte dintre profetiile mayase. Amintiti-va de aceasta data si ca mayasii spun ca ceea ce va veni este sacru si frumos, o sarbatoare, un lucru pentru care sa fii recunoscator. Asa cum spunea Meher Baba: „Nu-ti face griji! Fii fericit! Aceasta este cu siguranta cea mai buna abordare a vietii in acest moment. Respira din inima!".

Viata nu este ceea ce pare: nu are nicio legatura cu ceea ce parintii nostri credeau ca este adevarat. Traim intr-un vis, pe care mintea noastra l-a cristalizat in ceea ce noi numim realitate: credem ca este fixa, stabila si ca se poate schimba doar conform legilor fizicii. Mayasii cred ca,

in curand, vom cunoaste o parte din noi care este mult mai veche decat stelele, plantele si lumile fixe. Acestea sunt de asemenea un vis si, ca in orice vis, la trezire iti dai seama ca nu exista decat Lumina sau, si mai bine spus, nu exista decat constiinta pura. Este timpul sa-ti amintesti cine esti cu adevarat: mult mai mult decat o fiinta umana obisnuita.

In La Kesh!" - interviu primit prin email in newslatterul de la Editura 4 You.

Cu aceasta ocazie va aducem la cunostinta aparitia **volumului II din "Floarea vietii - un secret stravechi"** , o carte care ne spune ca "Proporțiile corpului uman, nuanțele conştiinței umane, mărimile şi distanțele stelelor, planetelor şi a lunii, chiar şi creațiile speciei umane, permit oglindirea propriilor origini în această imagine frumoasă şi divină. Prin intermediul unei hărți geometrice întortocheate şi detaliate, Drunvalo Melchisedek ne arată cum modelul aparent simplu al Florii Vieții conține originea întregii noastre existențe din cea de-a treia dimensiune.

De la piramidele şi misteriile Egiptului până la noua specie de copii indigo, Drunvalo prezintă geometriile sacre ale realității şi energiile subtile care modelează lumea noastră. Suntem conduşi printr-un labirint al ştiinței şi al poveştilor însuflețite de divin, uneori logice alteori coincidențe, pe o cale a reamintirii de unde venim şi a uimirii şi magiei a ceea ce suntem.

La final, pentru prima dată tipărit, Drunvalo împărtăşeşte indicațiile pentru meditația Mer-Ka-Ba, tehnici care aplicate pas cu pas re-creează câmpul energetic al unei ființe dezvoltate, aceasta fiind soluția în procesul de ascensiune şi pe drumul spre noua dimensiune. Dacă este făcut din iubire, acest proces străvechi de respirație pranică ne deschide spre posibilitatea de a folosi puteri ocrotitoare pentru vindecarea noastră, a celorlalți şi chiar a planetei. Puteți descoperi o memorie sau o reflecție vremelnică a voastră în următoarele subiecte:

- Desfăşurarea celui de-al treilea sistem de informații
- Şoapte din moştenirea noastră străveche
- Dezvăluirea meditației Mer-Ka-Ba
- Folosirea propriului Mer-Ka-Ba

- Conectarea la nivelele sinelui

- Două experimente cosmice

- La ce ne putem aştepta în timpul schimbării de dimensiune

Îmbrățișați viziunea extinsă şi înțelegerea pe care Drunvalo o oferă lumii. Coincidențele abundă, miracolele înfloresc, şi nişte poveşti uluitoare pline de un mister nedezvăluit apar datorită examinărilor făcute de autor despre secretele străvechi ale simbolului Floarea Vieții." - o descriere a cartii preluata de pe **www.divin.ro** .